

ת"פ (נתניה) 59044-05-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 59044-05-24 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשםפלוני

בשם המאשימה: עו"ד יורי קורנברג

בשם הנאשם: עו"ד קירה קרביץ

גזר דין

1. ביום 10.9.24 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, והצדדים הצהירו כי יטענו לעונש באופן חופשי. ברקע לכתב האישום, הנאשם והמתלוננת בני זוג מזה כ-18 שנים והורים לשני בנים קטינים. ביום 1.3.24 עזב הנאשם את בית המשפחה (להלן: הבית) על רקע הליך גירושים. האישומים יובאו להלן בהתאם לסדר הזמנים הכרונולוגי.

אישום מס' 3: ביום 13.2.24 הגיע הנאשם לבית, שם שהו אותה עת המתלוננת ואחד הבנים. על רקע ויכוח שהתפתח בינו לבין רעייתו, "צרח עליה" הנאשם, האשימה כי "שברה את המשפחה", והשליך חפצים וכלים. בתגובה חמקה המתלוננת לכיוון חדר האמבטיה, והנאשם בעקבותיה. הוא דחף את הדלת לכיוונה של המתלוננת, בעוד האחרונה עוצרת אותה בידה כדי לא להיפגע. כתוצאה מהתקיפה נחבלה בידיה ונגרם לה מכאוב. בהמשך דפק הנאשם על קירות הבית וגרם לשבר במשקוף. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות תקיפת בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום מס' 2: ביום 1.3.24 בשעה 13:00 לערך הבחינה המתלוננת כי הנאשם עוקב אחריה בדרכה מהבית לבית אחותה, ומשכך יצאה מיציאה אחורית. הנאשם התקשר לאחד מבניו, אשר סיפר לו כי אמו יצאה. אז אמר לו הנאשם שימסור למתלוננת שעליה לשוב מייד לביתם, הואיל ואסור לה לצאת בשלב זה מהבית כי השניים עדיין נשואים. הבן ואביו המשיכו להתכתב במסרונים, במהלכם כתב הנאשם לבנו, בין השאר: "אדם בייאוש ובלית ברירה מסוגל להכל. אין לי ברירה... כל אויב שלי צריך להיות מושמד, אתה לא יודע שום דבר עליו, אתה לא יודע מה לימדו אותי ואיפה לימדו אותי... אלה החיים, החזק שורד. מי שנאבק על עתידו ומי שנאבק על אהבתו... מאשה בשבילי לא קיימת אני לא יודע מי זו, להשמיד אותה זו המטרה שלי. אולי שנה-שנתיים או עשר אבל אני אשיג זאת... הבנאדם לא קיים בשבילי אני שמתי עליו איקס. היא איימה עלי בקיומי, בעבודתי, עכשיו תורי". הנאשם המשיך והתקשר לבנו שמונה פעמים, אך הבן לא השיב לשיחותיו. במקביל שלח הנאשם למתלוננת הודעה שאחותה לא תתקיים. לנוכח הדברים חזרו המתלוננת ואחותה לבית, אספו את הבנים ועזבו בפחד לבית האחות. כשראה אותן הנאשם, הזיז את מכוניתו כדי לא להיראות. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; פגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 2(1) ו-5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

אישום מס' 1: ביום 18.5.24 לפנות בוקר, על רקע מורת רוחו של הנאשם מכוונתה של המתלוננת לסיים את מערכת היחסים עמו, החל לשלוח לה מסרונים: "את החלטת לסיים את היחסים, מזל טוב. אין יותר את אחותך, תביני את זה איך שבא לך. גם לך מצפה הפתעה... את בגדת בי, עכשיו לא יהיו רחמים... נקמה זה דבר מפחיד יכולה להימשך שנים, לחכות לתור שלה, אבל כשכולם ישכחו ממנה, היא תגשים את עצמה. אני סך הכל ביקשתי ממך לא לשקר עלי, מצאת אחר זכותך, אבל אל תשקרי, את התעלמת מהדרישה הזאת מה לעשות את אשמה בעצמך. אל תחכי לרחמים לא אלך לשים תנאים שלך... אתחיל חיים חדשים אבל אותך לא אשכח, תסתובבי ותסתכלי לאחור ותזכרי... היתה הזדמנות לפתור הכל, אבל את קיבלת החלטה אחרת. את בגדת בי, נקמה תהיה שלא יהיו לך ספקות, לא מיד אבל אני לא אשכח...". הנאשם הוסיף כי ינקום, וכי על המתלוננת להסתובב לאחור כל הזמן, כי נקמתו "תהיה משהו מפחיד". בהמשך התקשר אליה מספר רב של פעמים, וכשזו לא ענתה, המשיך וכתב לה: "אם את לא עונה אני בא אליך לישון על השטיח". כשהשיבה כי אם יגיע תזמין משטרה, ענה: "... אני אגיע ואראה, אפשר גם למשטרה ואפשר גם לעולם הבא". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. ביום 1.10.24 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה עמד על התמשכות העבירות, הפנה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקש לקבוע את מתחם העונש בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. בנסיבות אלה, בהיעדר אינדיקציה לנזקקות טיפולית, הרי שמידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם נלמדת מעובדות כתב האישום. ב"כ המאשימה עתר לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, לשנת מאסר בפועל מיום מעצרו, התחייבות ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, הפנתה אף היא לפסיקה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש הכולל בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל, כך שאילו היה הנאשם משוחרר,

ניתן היה לרצותם בדרך של עבודות שירות. הנאשם בן 44, נעדר הרשעות קודמות, הודה במיוחס לו כבר בתחילת ההליך, על המשמעויות הנגזרות מכך. הוא פרוד מהמתלוננת, והפנים את החלטתה להתגרש ממנו. בהכשרתו הוא מומחה לאלקטרוניקה, ועד מעצרו עבד כאיש טכני בחברת מעליות. ב"כ הנאשם ביקשה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער ובושה על מעשיו. לדבריו, הבין את חומרתם, מוכן לכל דרישה של המתלוננת, ומסכים להתגרש ממנה. עוד אמר כי הוא מעוניין "לנרמל" את מערכת היחסים בינו לבין ילדיו, ולא יוכל לעשות זאת כל עוד הוא נתון במאסר.

3. מעשיו של הנאשם חמורים וכעורים. הוא פגע פעם אחר פעם בשלוות נפשה של המתלוננת, בשלושה אירועים נפרדים שהתפרשו על פני כשלושה חודשים. ב"כ הצדדים ביקשו לקבוע מתחם עונש כולל, על רקע זהות הקורבן והבסיס המשותף שעמד ברקע למעשים. בקשתם מקובלת עליו.

באישום הראשון בזמן תקף הנאשם את המתלוננת. מעשיו לא הסבו לה אמנם חבלה פיזית, אך ניתן כמעט לחוש את הפחד שלבטח חוותה, כשהיא מותקפת באלימות בידי בעלה - אירוע שהרחש בתוך הבית פנימה, ולנגד עיניו של אחד הבנים, שאף הוא ודאי נפגע מנטלית. הנאשם לא הסתפק באלימות שנקט נגד המתלוננת, אלא הוסיף והזיק בברוטליות לרכושם המשותף של בני הזוג.

האישום השני בזמן מגלה איומים קשים ובוטים שהשמיע הנאשם באוזני בנו, איומים בפגיעה פיזית עד כדי נטילת חיים: "כל אויב שלי צריך להיות מושמד... אתה לא יודע מה לימדו אותי ואיפה לימדו אותי... להשמיד אותה זו המטרה שלי. אולי שנה-שנתיים או עשר אבל אני אשיג זאת...". הרקע לאיומים - ניסיונו של הנאשם להשליט את מרותו על המתלוננת, תוך בילוש אחריה ופגיעה קשה בפרטיותה. מעשיו של הנאשם הביאו לתוצאה המסתברת - תחושות פחד ואימה שגרמו למתלוננת ואחותה לאסוף בבהילות את הבנים ולצאת מהבית. לא ניתן להקל ראש בפגיעה הנפשית שלבטח הסב הנאשם לבנו הקטין.

האישום האחרון בזמן, אף הוא מלמד על איומים קשים שהטיח הנאשם במתלוננת, תוך התחייבות לפגוע בה בנקמה ש"תהיה משהו מפחיד".

4. גופי האכיפה אסרו מלחמת חורמה בעבירות האלימות במשפחה אשר פשו בקרבנו, ומכלות כמעט כל חלקה טובה. לא נלאה מלחזור על חובתם של בתי המשפט לתרום את תרומתם למיגור התופעה. ראו, מבין רבים, רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021):

כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר

תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף.

עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים, מרביתם של הערכאה הדיונית (בימ"ש השלום). המאשימה הפנתה אף לשתי החלטות של בית המשפט העליון:

(-) רע"פ 7561/23 אל עוקבי נ' מדינת ישראל (19.10.23). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים כלפי גרושתו ואם ילדיו. הוא נכנס לדירת המתלוננת, נטל ממנה את הטלפון, ואמר לה שתכין את חפציה כי בכוונתו להחזירה מחר לשטחים. למחרת שאל אם ארזה את בגדיה, וזו ביקשה שיארגן רכב להסעתה. בהמשך הנחה אותה לספר כי "הנושא של הגירושים הוא שקר, תגידי שאת שוכבת איתי ועושה לי דברים", זאת בהבהירו כי הוא מקליט אותה, וכי ישמיע את הדברים לאחיה שיהרגו אותה. לאחר מכן נטל המבקש חפץ, הצמידו לראשה של המתלוננת, ואיים להרוג אותה אם לא תאמר להוריה שהיא שוכבת איתו וששכבה עם לואי. או אז התעלפה המתלוננת. בהמשך היום אמר המבקש ללואי דברים בוטים אודות המתלוננת, ואיים על המתלוננת כי יהרוג אותה או שישכור מישהו לעשות זאת. בעקבות האירועים עברו המתלוננת וילדיה להתגורר במקלט המיועד לנפגעות אלימות. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל, וגזר על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, פיצוי לעד התביעה לואי והתחייבות. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

(-) רע"פ 5608/23 דדון נ' מדינת ישראל (27.7.23). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום. הראשון - ביום 5.11.15 התקשר לבתו ושוחח עם גרושתו, עליה איים במהלך השיחה כי תקבל "מכות רצח". הוא גידף אותה ואמר לה: "אני אגמור אותך". בגין אישום זה הורשע בעבירת איומים. השני - ביום 7.7.17 התקשר הנאשם לגרושתו ואיים עליה, בין השאר, כי "יהרוס לה את החיים, וכי כל מי שיהיה איתה הוא יציק לו ויטריד אותו ויגיד עליו שהוא פדופיל...". כמו כן, ביום 13.3.17 שלח לגרושתו הודעה קולית בה גידף אותה ואיים עליה. בגין אישום זה הורשע בשתי עבירות איומים. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בגין האישום הראשון בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר, ובגין האישום השני בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשים. בהתחשב בהרשעותיו הקודמות והרלוונטיות של המבקש נגזר עונשו ל-9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס ופיצויים למתלוננת. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

למעשה, פסקי הדין הנ"ל שהוגשו בידי המאשימה, מלמדים כי המתחם לו עתרה חורג לחומרה

מהענישה הנוהגת. עוד באשר למדיניות הענישה ראו פסקי הדין שלהלן:

(-) רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.20). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דוֹבַר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

(-) רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382ב(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה, ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם.

(-) רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על-תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

(-) ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.21, טרם פורסם). המערער הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. המערער נדון לשישה חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכל נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שיישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

5. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמדיניות הענישה, אני קובע את מתחם העונש הכולל בגין מעשיו של הנאשם, בין 6-16 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש לו עתרה. אמנם, דומה שהלכה בכך כברת דרך לקראת הנאשם, אשר לא עבר הליך טיפולי כלשהו. מנגד, לא זה המקרה בו בית המשפט יסטה לחומרה מעמדתה זו של המאשימה, לבטח בהתחשב בשיקולים הנזקפים לזכותו של הנאשם, ובראשם מהלך חייו הנורמטיבי והודייתו במיוחס לו בשלב מוקדם מאוד של ההליך. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע בוושה וחרטה, ובכך ייתר את הצורך להביא את המתלוננת, אחותה ובניהם של בני הזוג לדוכן העדים, וחסך בזמן שיפוטי. הנאשם נתון במעצר מזה מספר חודשים - לראשונה בחייו, וניתן להניח כי יש בכך להשפיע עליו, ולהוות גורם מרתיע מפני חזרה לסורו.

6. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 18.5.24.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג "פשע".

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת פגיעה בפרטיות או עבירת אלימות מסוג "עוון", לרבות אלימות מילולית.

ג. פיצויים בסך 3,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 10). הפיצויים ישולמו ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.12.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

· כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il;

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000;

· במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' תשרי תשפ"ה, 07 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.